

Les emocions darrere d'una finestra

Amb l'entrada de les Terres de l'Ebre a la fase 2 de la desescalada, les residències de gent gran han començat a rebre visites de familiars, sense permetre el contacte físic i salvaguardant les distàncies de seguretat

La Ràpita Andrea Capilla

Les residències de gent gran comencen a rebre visites amb l'entrada de les Terres de l'Ebre a la fase 2 de la desescalada, després de més de dos mesos aïllats. Ho fan, però, amb un protocol detallat de mesures. El Govern de la Generalitat aconsella que siga sempre el mateix familiar qui vagi a visitar el resident, se'ls comprova la temperatura, han de portar mascareta i s'han de rentar les mans amb el gel hidroalcohòlic. En el cas de la residència VIMA de la Ràpita, que disposa d'unes grans instal·lacions, les visites es fan al jardí, on s'ha creat un circuit per tal d'evitar que les famílies entren al recinte. Allà hi ha sis finestres, on al seu davant han instal·lat tanques per delimitar fins on pot arribar el familiar, per tal de mantenir les distàncies de seguretat amb la resta de visitants i amb els usuaris. A l'interior de l'edifici, darrere de cada finestra, que està oberta, hi ha una taula i una cadira en la qual es troba el o la resident que van a visitar. Tot i que tampoc podrien abraçar-se ni tocar-se si les visites es fessen en una sala, este mètode no permet que hi haja més contacte físic que el visual i l'auditiu. **"Els residents han estat contentíssims de rebre visites, però cal tenir en compte que han fet moltíssimes videotrucades, i potser els agradaria més poder-los abraçar, tocar, agafar les mans... La proximitat amb la família és el que més agrada i això ara no pot ser"**, explica Queralt Vilarmau, directora del Centre VIMA, que afegeix que **"tots i totes s'empolainaven per a veure els seus familiars. És un moment molt bonic, i s'emocionaven, tant els usuaris com els visitants"**.

"Hem valorat l'estat emocional i físic del resident per a veure les seues famílies", determina Vilarmau. Al VIMA hi ha pocs ancians i ancianes amb autonomia dels 150 residents que tenen, ja que **"en tenim molts que estan al llit"**, detalla la directora del centre. És per això que este circuit de visites ha començat per a tots aquells usuaris que poden moure's per les instal·lacions fins a les finestres que donen al jardí. De moment, les visites estan programades els dijous, i durant un màxim de 30 minuts, familiars i residents poden posar-se al dia. Segons indica l'administrador de la residència, Víctor Brunet, **"tenim un espai que ens permet fer fins a sis visites alhora, en què els nostres usuaris no surten, però tampoc entra ningú a les instal·lacions"**. Cada dijous es fan tres tornos de visites que permet tancar la jornada amb 18 famílies i residents que s'han pogut veure els uns als altres.

El Centre VIMA ha habilitat la zona del jardí, on es fan 18 visites cada dijous sense que cap familiar entre al recinte ni que cap resident haja de sortir de les instal·lacions. / CEDIDA

La Jacinta Dora té 73 anys i afirma haver viscut este confinament **"molt bé, llevat d'haver enyorat a la família"**, que afegeix que **"haver estat aïllats ha sigut la nostra salvació i hem estat perfectament atesos"**. La Jacinta ja ha rebut alguna visita, i diu que **"no és el mateix perquè eren al jardí, teníem una taula pel mig i una finestra. Estàvem a una certa distància que pareixia que fos un vis a vis"**.

Ernesto Garriga, que hi té la seua mare, Maria Cinta Aloi, de 81 anys, conta que se'ls ha fet llarg haver estat més de dos mesos sense veure-la, ja que **"estàvem acostumats a anar-hi tots els dies"**. La setmana passada va anar a visitar-la per primer cop i, després d'haver estat explicant-se com estaven, quan va arribar el moment d'acomiar-se la seua mare va acabar la visita plorant de l'emoció. **"Vaig animar-la, dient-li que el pitjor ja havia passat i que ara ja faltava poc temps perquè tot això acabés"**, detalla Garriga. Ara, però, trigaran unes setmanes fins que puguin tornar-se a veure, a l'espera que els toque el pròxim torn de visites.

El Centre VIMA va deixar de rebre visites el passat 12 de març, abans que es decretés l'estat d'alarma, ara fa més de dos mesos. Durant tot este temps, però, la residència, que disposa de 10 telèfons mòbils i una tauleta, feia videotrucades entre tres i quatre cops per setmana perquè residents i familiars pogues-

"Les primeres setmanes van ser molt dures per l'angoixa i la temor que teníem"

Queralt Vilarmau, directora del Centre VIMA de la Ràpita.

sen estar en contacte. **"Va arribar un punt que hi havia usuaris que estaven cansats de fer-ne perquè havien d'explicar el mateix a la filla, al fill, als nets, i al final ja no sabien què dir"**, conta Brunet. Des del centre també van proposar a les famílies que els fessen arribar cartes, dibuixos, escrits i fotografies per a ensenyar-los als usuaris. Maria Cinta Aloi va rebre fotografies dels seus dos fills, Ernesto i Carlos, i també dels seus nets, Enric i Guillem. Un cop rebudes, des del centre també van fer arribar fotografies a la família, en què apareix la mateixa Maria Cinta emocionada amb les imatges a la mà. Tal com explica l'administrador de la residència, l'aïllament ha propiciat que, en un mes, baixessen els brots, els atacs de nervis i les diàrees. **"Això demostra tot el que arribem a portar la gent de fora"**, lamenta Vilarmau.

Segons explica la directora del centre, durant el primer mes van apostar per duplicar la plantilla, i van arribar a tenir pics d'un centenar de treballadors, perquè **"les primeres cinc o sis setmanes van ser molt dures per l'angoixa i la temor que teníem. No era per l'esforç físic, sinó per la pressió interna de**

cadascú". En este sentit, Vilarmau afirma que **"psicològicament això et feia cansar el doble"**. A més, durant el primer mes no els va arribar el material sanitari, però se'l van fabricar ells mateixos, i també els van proporcionar mascaretes fetes per la població rapitenca. En cap cas, però, admet haver-se sentit desatesa per les administracions, ja que tot i que no van poder rebre equips de protecció al principi, sí que va rebre acompanyament emocional telefònic cada dia.

"Hem tingut la gran sort, siga pel territori, siga també per la feina que hem fet, que aquí no ha entrat ni un sol cas positiu, ni de treballadors, ni de residents", manifesta Vilarmau. Només van tenir tres casos sospitosos de personal que no es trobaven gaire bé, però els van fer la prova ràpidament i van donar negatiu. En l'últim mes, també els han fet la prova a tots els treballadors i han resultat negatius. I és que el Centre VIMA és una de les residències referents de les Terres de l'Ebre i representant de l'Associació de Centres d'Atenció a la Dependència de Catalunya (ACAD), catalogada amb la lletra A de la nomenclatura creada pel Departament de Salut i amb el color verd, que significa que no ha tingut cap cas de coronavirus. L'estructura de l'edifici, que té cinc plantes, permet sectoritzar els seus residents, sense mesclar-los d'una planta a una altra. A cadascuna, hi ha una sala menjador en la qual han pogut estar durant tot este temps tots els usuaris, que han realitzat més tallers lúdics, de memòria, per tal que estiguessen molt actius. El centre disposa d'habitacions individuals i compartides, totes amb bany propi, i inclús compten amb set apartaments amb menjadors i sala d'estar propis. En cas que haguessen tingut algun cas, la residència disposa de molts espais per haver aïllat els contagiats de la resta, ja que, tot just abans del confinament, van acabar les obres d'ampliació de les plantes. Des d'esta setmana, a més, ja han estat autoritzats per a rebre nous ingressos. ■